

Dinsdag 18 augustus - Dali.

Vandaag huur ik samen met Jan, Anneke en Trudy fietsen. Dit kost slechts 10 Yuan voor de hele dag en ik hoef alleen maar mijn eigen naam en de naam van het hotel op te geven. Naar een paspoort, zoals je in de meeste reisgidsen leest, wordt hier niet gevraagd. Allereerst gaan we naar de 3 Pagodes van de Heilige Verering, die net buiten Dali staan. Zij vormen eens een onderdeel van het grootste tempelcomplex van de Dali-vlakte. De grootste pagode, de Qianxunta, is 70 meter hoog, heeft zestien verdiepingen en is gebouwd in 840. De twee kleinere pagodes hebben elk tien verdiepingen en zijn 42 meter hoog. Zij zijn 200 jaar later gebouwd en staan inmiddels aardig scheef. Helaas is geen enkele pagode te beklimmen.

We gaan op weg naar Xizhou en besluiten de oude weg te nemen. Langs deze weg komen we langs enkele fabriekjes waar men marmer aan het bewerken is. Met zeer eenvoudige apparatuur is men van grote blokken marmer platen aan het zagen. Omdat de oude weg erg slecht is kiezen we even later toch maar voor de nieuwe weg. Deze is wel saai omdat je hier kilometerslang de weg voor je uit kunt zien, maar we kunnen wel beter door fietsen. Rond 1.00 uur zijn we in Xizhou. Het dorpje is nog authentiek en hier kom je dan ook geen enkele westerse toerist tegen. Ik ga op zoek

om het plaatsje Shacun te vinden, omdat we van hieruit een boot terug willen nemen naar Dali. Maar hoe ik ook zoek en vraag, nergens kom ik iets tegen dat op een haven lijkt. Ook de Jingui-tempel is voor mij onvindbaar. De Chinezen wijzen me wel een richting maar veel schiet ik daar niet mee op.

Op de terugweg ontmoeten we een oude man die perfect Engels spreekt. Hij vertelt ons dat hij 6 jaar als docent Engels gewerkt heeft, maar nu gepensioneerd is. Hij is erg blij met de Nederlandse munten die ik hem geef en wenst ons verder een goede reis in China.

Om 6 uur zijn we terug in Dali. Als we nog geen 2 minuten op een terrasje zitten, komt de schoenpoetser langs die we ook al vanochtend hebben gezien. Jan had namelijk afgesproken dat hij vanavond zijn schoenen zou laten poetsen. De schoenpoetser verdwijnt met Jan zijn schoenen de hoek om en wij beginnen al grapjes te maken over het feit dat Jan op zijn sokken terug zal moeten naar het hotel. Als de man na een kwartier nog niet terug is, begint Jan zich toch lichtelijk ongerust te voelen. Na 20 minuten komt de schoenpoetser echter terug en Jan zijn schoenen zien er weer als nieuw uit.

's Avonds mijden we weer de toeristische restaurants en eten we in The old wooden house een overheerlijke maaltijd. Omdat ze hier een Engelse menukaart hebben, kunnen we makkelijk kiezen.